

F. PANCHERI, *La Cresima sigillo dello Spirito*, Roma 1972.

Na początku swojego studium autor daje przegląd aktualnego stanu prac nad teologią bierzmowania zwracając uwagę szczególnie na następujące problemy: 1) związek bierzmowania i chrztu, 2) bierzmowanie i apokryfów świeckich, 3) duchowość świeckich chrześcijan, 4) bierzmowanie w ekonomii sakramentalnej, 5) sugestie teologiczne nowych obrzędów bierzmowania.

Następnie autor omawia biblijne podstawy teologii bierzmowania. Analizuje biblijne znaczenie elementów związanych z sakramentem bierzmowania takich jak: wkładanie rąk, namaszczenie, dar Ducha Świętego, „znamie” Ducha Świętego.

Przechodząc do omówienia katechezy Ojców Kościoła, autor zwraca uwagę na metodę katechetyczną Ojców, którzy nie troszczyli się o systematykę, lecz w związku z życiem Kościoła wyjaśniali pewne punkty doktryny przejętej od Apostołów. Ojcowie uważają za prototyp bierzmowania namaszczenie Chrystusa przez Ducha Świętego. Zdaniem Ojców to, co się dokonało w Chrystusie, musi się dokonać także w chrześcijaninie. Chrztę daje udział w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, dar Ducha Świętego czyni chrześcijanina uczestnikiem Jego funkcji mesjańskiej.

Po omówieniu teologii Ojców autor referuje teologiczne dociekania scholastyków, poczem przechodzi do systematycznego przedstawiania teologii bierzmowania w trzech rozdziałach zatytułowanych: Teologia bierzmowania, Bierzmowanie i świadectwo wiary, Bierzmowanie i społeczność chrześcijańska. W oparciu o współczesną teologię biblijną i sakramentalną autor wskazuje na miejsce bierzmowania w organizmie sakramentalnym i w formowaniu nadprzyrodzonej osobowości chrześcijanina. Dość obszernie autor potraktował ostatni rozdział omawiający eklezjalny aspekt sakramentu bierzmowania.

Autor nie powołuje się na teksty nowych obrzędów bierzmowania, ponieważ na początku książki przeprowadził analizę tych obrzędów S. Mazzarello.

Książka podaje współczesną teologię sakramentu bierzmowania w formie przystępnej dla każdego kapłana i może służyć jako źródło opracowań homiletycznych i katechetycznych.

Tynieć

O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI, OSB

L. DUSSAUT, *L'Eucharistie Pâques de toute la vie*. Diachronie symbolique de l'Eucharistie (Lectio divina 74), Paris 1972.

Ciekawa ta monografia obejmuje trzy części. Pierwsza część została poświęcona rodzajowi literackiemu i symbolicznie tzw. terminów przeciwnych (*couples de totalité*), jak: chleb i wino, ciało i krew, jedzenie i picie. Przedmiotem badań drugiej części jest pojęcie posiłku: chodzi tutaj o symbolikę posiłku i odpowiedniość formuł odnoszących się do